

УКРАЇНСЬКОГО ВІЙСЬКОВОГО ГЕНЕРАЛЬНОГО КОМІТЕТУ.

Видає і редагує Український Військовий Генеральний Комітет.

Адреса: Київ, В.-Володимирська вул. Педагогічний Музей.

ПЕРЕДПЛАТА: На рік—10 карб., на пів року—6 карб., на 3 місяця—4 карб.

Од Генерального секретаря по справах військових до українців вояків на всіх фронтах.

Генеральний Секретаріат Української Центральної Ради, поповнений представниками од усіх народів, що живуть на Україні, бере в свої руки власть в нашому краю. Отож Генеральний Секретаріат став найвищою розпорядчою владою України. Ся радісна та тільки й тяжка, відповідальна роля випадає Генеральному Секретаріату в дуже тяжку добу, а саме тоді коли фронт прорвали німці і сунуть на нашу землю. Нашій Україні загрожує страшна небезпека. Україна може загинути, а з нею загине і наша молода дорога воля, якої ми всі так довго ждали і во ім'я якої ми всі так багато жертв поклали. Треба всім нам зрозуміти, що настала страшна година, бо ворог може зруйнувати наш край, розділити його на дві частини і роз'єднати нас, знищити права наші і покласти край вільному розвитку нашого народу. Щоб запобігти страшному лихові, щоб врятувати нашу Україну, треба захищати її. А для цього перш за все слід зупинити наступання німців і не пускати їх на нашу землю. Треба всіма силами підтримати накази та розпорядження командної військової влади, яка порядкує обороною нашого краю.

Українська Центральна Рада і її Генеральний Секретаріат кличе всіх Українців і наказує їм захищати нашу землю і революцію. Як одженемо німців, як зупинимо наступання їх, то спасемо Україну, спасемо нашу землю, наше хозяйство, наших дітей, батьків, і жінок, нашу волю, наше право на вільне життя. Коли ж не будемо нічого робити в цій справі, то неславно загинемо і загубимо Україну. Проклянуть нас діти наші і не признає нас Україна за своїх синів.

Яко Генеральний Секретарь в справах військових закликаю всіх Українців, де б вони не були, на якому б фронті не воювали, стати в цю страшну для революції і нашого краю хвилину в оборону фронту України і революції. Закликаю Вас слухатись військової командної влади і підтримати її, бо військова власть порядкує і заправляє обороною нашого краю. Майте на увазі, що небезпека велика і тільки порядок та слухняність може врятувати нас од лиха. Кожен Українець повинен пам'ятати, що де б він не був, на якому б фронті він не воював,—скрізь він, обороняючи фронт, боронить волю України і революцію. Справа вимагає од нас усіх, щоб ми найліпше в сю хвилину піддержували порядок і накази військової влади. І коли справа вимагає, щоб якась ук-

раїнська частина з тила їхала не тільки на Півдніно-Західний, або Румунський фронт, але й на всякий инший, то треба безумовно їхати, бо є один великий фронт оборони наших прав, нашої волі і скрізь наші брати, наші земляки—вимагають од нас нашої братньої допомоги. Піддержуйте малодушних, умовляйте непевних, показуйте приклад незміни. Всіх нас з'єднала любов до рідної України і бажання захистити революцію. Покажемо, що ми справжні сини України, що любимо свій рідний край і все оддамо, щоб спасти його од загибелі.

Генеральний Секретарь по справах військових С. Петлюра.

Генеральний Секретарь по військових справах надіслав українським частинам Петроградського і Московського гарнізонів таку телеграму.

„Україні в зв'язку з проривом фронту загрожує велика небезпека, Україна може пропасти, а з нею загине і наша молода воля, для якої ми всі так багато процювали.

Треба зрозуміти всю важливість моменту і все зробити, щоб спасти справу. Треба передовсім ради інтересів України підтримати заходи і розпорядження військового начальства що до оборони фронту і порядку в тилу. Центральна Рада і її Генеральний Секретаріат закликає всіх Українців до оборони рідного краю.

Кожен українець мусить пам'ятати, що, де б він не був, на якому б фронті його не послали,—всюди він захищає Україну і її волю. Як Генеральний Секретар по військових справах, закликаю вас в цю грізну годину допомогти військовому начальству і підтримати його розпорядження всіма силами і способами. Можливо, у нас можна приступити до організації українських ударних батальйонів, які б можна згодом з'єднати в один великий отряд. Як одержите це повідомлення, негайно скличте Раду, виясніть, яка велика небезпека загрожує нам всім. Коли знайдете можливим організувати ударні батальйони, то їх треба назвати батальйонами „Рятуння України“.

Негайно переговоріть з командуючим округою і, організовавшись за його дозволом в кілька днів, виступайте по тому маршруту, який призначе штаб.

Підтримуйте постійні зв'язки з Генеральним Комітетом і повідомляйте по телеграфу про стан річей. Негайно об'явіть цю телеграму Українцям гарнізонів і сусідніх городів. Майте на увазі, що небезпека велика і єдина, що може допомогти врятувати Край—єсть дисципліна, порядок і підлягання начальству. Коли салдатам прийдесться їхати на який инший фронт, то безумовно їхати треба, бо єсть тільки один фронт і Українці на війні всюди захищають революцію і Україну.

Українці мусять показати, що вони розуміють всю небезпеку і приложити всіх сил, аби врятувати Україну і революцію.“

Генеральний секретарь по справах військових Петлюра.

Телеграма

Генерального Секретаря по військовим справам.

Український військовий комітет надіслав всім штабам фронтів слідує телеграму: „В найблизшому часі генеральний секретаріат центральної Ради, доповнений представниками національних меншостей мусить бути затверджений правительством, яко вища адміністративна інституція на Україні.

Цю радісну, але й тяжку відповідальність приймає на себе Генеральний секретаріат в той час, коли на фронті розвинулися грізні події. Нашій Україні, нашій волі загрожує загибель. Ворог наступає на наш рідний край, і Україна буде спустошена й зруйнована, коли ми не будемо обороняти її, а також і революції. Закликаю вас негайно широко сповістити всіх українців на фронті, що в цей страшний час всі наші сили ми мусимо покласти на оборону своєї батьківщини.

Необхідно всіма мірами, згідно бойовим обставинам, підтримувати розпорядження начальства.

Надішліть, куди потрібно, своїх представників, які б могли з'ясувати сучасний стан, та умовити часті негайно йти на оборону рідного краю та волі, здобутої революцією.

Нехай кожен українець, громада, чи частина, на всіх фронтах, знають, що, обороняючи інтереси фронту, вони тим самим обороняють революцію та волю України.

Нехай кожен з них знає, що наше загальне стремління урятувати волю, революцію на Україні може сміливо опертися на українців як на непорішну силу.

Негайно подавайте телеграми про всі прип'яті міри.

Генеральний секретарь по військовим справам Петлюра.

Положення про Генеральний Секретаріат.

На підставі згоди

з Временним Правительством від 3-го липня 1917 року, орган революційної демократії всіх народів України, Українська Центральна Рада, що має підготувати Україну до остаточного здійснення автономного ладу і довести її до Українських Установчих Всенародніх

Зборів і Російського Учредительного Зібрання, утворює Генеральний Секретаріат, який являється вищим органом Управління на Україні.

Діяльність Генерального Секретаріату зазначається тимчасово такими головними пунктами:

§ 1. Вищим Краєвим Органом Управління на Україні є Генеральний Секретаріат Української Центральної Ради, який формується Центральною Радою, відповідає перед нею і затверджується Временним Правительством.

§ 2. Формування Генерального Секретаріату Центральної Ради здійснює через свій Комітет.

§ 3. Центральною Радою затверджує Генеральний Секретаріат в цілому, висловлюючи йому довіру.

§ 4. В склад Генерального Секретаріату входять 14 Генеральних Секретарів, а саме Секретарі: в справах внутрішніх, фінансових, військових, продовольчих, земельних, юстиції, освіти, національних, торгів та промисловості, пошти та телеграфу, праці, доріг, Генеральний Контрольор та Генеральний писарь.

Примітка: При Секретареві в справах національних визначається три Товариші Секретаря—від Великоросів, Євреїв і Поляків. Товариші Секретаря по ділах своєї нації мають право докладу і рішального голосу по цих справах в Генеральному Секретаріату. Товариші Секретаря в справах національних затверджується Комітетом Ради.

§ 5. Свою власть Генеральний Секретаріат здійснює через всі урядові органи на Україні.

§ 6. Всі урядові органи на Україні підлягають Генеральному Секретаріату.

Примітка: Генеральний Секретаріат установлює, які органи, в яких межах і яких випадках мають зноситись безпосередно з Временним Правительством.

§ 7. Всі урядові посади на Україні коли вони не виборні, замінюються Генеральним Секретаріатом, або підвладними йому органами.

§ 8. При Временному правительстві має бути Статс-Секретарь по справах України, якого призначає Временне Правительством по згоді з Центральною Радою.

§ 9 Статс-Секретарь має пильнувати. інтереси України у всій роботі Временного Правительства і в разі потреби пересилати законопроекти через Генеральний Секретаріат на розгляд Центральної Ради.

§ 10. Генеральний Секретаріат передає на санкцію Временного Правительства ті законопроекти, які розглянула і ухвалила Центральна Рада.

§ 11. Генеральний Секретаріат передає на затвердження Временного Правительства тимчасові фінансові обрахунки видатків на потреби України, які розглянула і ухвалила Центральна Рада.

§ 12. Тими коштами, які надходять на рахунок Центральної Ради, розпоряджується Генеральний Секретаріат, по бюджету ухваленому Центральною Радою.

§ 13. Генеральний Секретаріат ті справи, які він вважає найбільш важливим передає на розгляд Центральної Ради.

§ 14. Діяльність Генерального Секретаріату, відповідального перед Центральною Радою, контролюється нею шляхом запитань по всіх справах.

Примітка: Порядок запитань має бути зазначений окремим наказом.

§ 15. В перервах поміж сесіями Центральної Ради, Генеральний Секретаріат відповідає перед Комітетом Центральної Ради, якій виконує всі її функції окрім зазначеної в § 3-му.

§ 16. Коли Генеральний Секретаріат не згодується з постановою Комітету в якій небудь справі, остання переноситься на розгляд Центральної Ради, яка скликається негайно.

§ 17. Коли Центральна Рада висловлює недовіру Генеральному Секретаріату, він подає в отставку.

§ 18. Всі акти Центральної Ради і Комітету контрастнуються Генеральним Секретаріатом.

§ 19. Всі закони Временного Правительства мають силу на Україні з дня проголошення їх в краєвому Урядовому Вістникові на українській мові.

Примітка: В екстренних випадках Генеральний Секретаріат проголошує їх иншим способом.

§ 20. Всі закони, адміністративні приписи і постанови, проголошені українською мовою, публікуються також і на мовах—російській, польській і єврейській.

§ 21. В справах внутрішнього розпорядку роботи, Генеральний Секретаріат сам вироблює свій наказ.

Грізний момент

Страшний, відповідальний момент переживаємо ми. Російська армія не устояла і піддалася в де-якій частині ворогу. Фронт прорвано і на Україну сунеться вороже військо, а ціла армія переляканих, втративших порядок людей, насуваючись попереду несе руїну краю.

Розбій, грабінництво, сваволя панує людьми і всякий, хто має хоть крихту совісті, мусить крикнути зо всієї сили—Стійте! Опамятайтесь! Не нищьте народного добра, щастя. Стійте, опамятайтесь і припиніть наступання німецьке на Україну, бо разом з нашим отступанням ми тратимо не тільки політичну, національну волю, але руйнуємо наші села, містечка, города...

На всьому просторі, де пройде шалена війна, лишається пустка... А що станеться з нами після цього... Хто дасть нам землю, яку ми мали скоро одержати через Український Сейм, чи не поневолять нас знову, як неволили московсько-німецькі царі... Українці воляки, грізний момент настав. Опамятайтесь, перестройте свої ряди, візьміть в руки зброю і під командою військової влади обороняйте самих себе, своїх дітей, свої села... свої міста... Обороняйте от руїни Українську землю.

Українське питання, яке за останній час прибрало дуже гострого характеру вирішилося згодою. Тимчасовий Російський Уряд визнав права Українського народу на автономне самоврядування, згодився на домагання Українців закласти негайно краєвий автономний орган правління. Зараз цей орган склався; до його складу увійшли представники інших націй, що живуть на Україні. Незабаром скінчиться організаційна робота і новий, сильний народньою підтримкою Генеральний Секретаріат почне свою творчу роботу. Ми на передодні здійснення наших мрій в житті... По всій Україні розліється бальзам, що воскресить народ Український, що дасть йому силу і міць.

Але страшна примара руїни насувається в той момент як ми стаємо до творчої роботи. Од могили України одвалено тільки камінь, як Лазарь вона ще оживита і хоче повязки розірвати... Але уже над нами знову кружляє смерть. І ця смерть йде разом з армією, яка без порядку одступає і нищить все по своєму шляху.

Будується Україна і всі, хто вітає її відродження, кому потрібна воля, мусить покласти всі сили до оборони її, мусить затримувати наступання німців. Будується Україна і українське військо, окремі частини, громади, окремі люди мусять всю силу покласти і оборонити свою землю...

Коли тепер не оборонимо можемо загинути на віки...

В. К.

КОНСТИТУЦІЯ УКРАЇНИ.

16 липня по двох днях обговорення „Малою Радою“, конечно було прийняте „положення про Генеральний Секретаріат“, що встановлює взаємовідносини між сям новим вищим краєвим органом управління України та Центральною Радою з одного боку, і Секретаріатом і Тимчасовим Російським Урядом з другого боку.

По одностайному прийняттю сей наказ Центральної Ради був переданий телеграфом до Петрограду Генеральним Секретарем, що зараз там знаходиться.

Після згоди Тимчасового Уряду, сей наказ увійде в законну силу і буде обов'язковим для всіх мешканців і інституцій України.

Позаяк узказане історичне засідання Ради в котрім одностайно приймається наказ має ширший інтерес, і являється цікавим по своєму змісту, коротко подаємо справоздання.

Першим по оповіщенню результатів голосування бере слово Генеральний Секретарь по міжнаціональних справах А. Шульгин:

— Я, як історик, говорить він, не можу не звернути увагу на той важливий момент в історії України, котрий ми зараз переживаємо. По довгій перерві, ми прийняли, правда революційну, але першу конституцію України. Се буде непорушним моментом в нашій історії. (довгі гучні оплески).

Далі промовляють представники від меншостей не українців живущих в Україні.

Б. Суховик: Дозвольте мені як представникові меншості заявити, що ми дійсно переживаємо великий момент. Як представник партії с-р, котра завжди розуміла будучий державний лад Росії в формі федеративної демократичної республіки, вітаю сей історичний акт, як перший камінь в підвалині того будинку, котрий зараз закладається на Русі.

Г. Литвяков: До сього часу ми боролись. Між народами були рахунки. У нас утворилась теорія, а тепер ми вступаємо в полосу практики національного братерства. Се зробила революційна і соціалістична демократія. Дозвольте мені висловити свою радість з того приводу, що тут зараз відбувається.

В. Рудницький (польський централ) щиро вітає од імені польської демократії український народ в його перших кроках до організації державного правового життя.

М. Зібельфарб (тов. Ген. Секр. по міжн. справах). Вітаючи сей історичний акт, говорить, ми зараз творимо історію. Се перейде до історії Росії, а може і Європи, і послужить прикладом розв'язання національної проблеми для всіх держав з багатонародним складом.

На українців випала велика честь установити зразок братнього співжиття народів.

Я мушу констатувати, що з боку українців бачу щире бажання аби дійти до повного братерства і єднання між всіма населяючими Україну народами.

У відповідь на привітання представників меншостей було висловлено кілька промов членами Ради українцями.

Проф. М. Грушевський: Дозвольте і мені висловити свою радість з приводу того, що тут сталося.

Багато літ я працюю для здійснення спільного мирного життя народів на нашій території. Я завжди гадав, що не насильством, а взаємними уступками можна встановити спосіб сожителства, який би забезпечив права всіх народів.

Далі виступають: Ткаченко (укр. с-д) Г. Шраг (укр. с-р), Шульгин, Веселовський і ин. Веселовський кінчаючи своє привітання між иншим говорить:

Тепер, коли історія переживає одну з своїх найбільш страшних і найбільш кривавих сторінок ми надіємось, що на них же буде записано і практичне здійснення найбільших ідеалів людськості.

Засідання виконачого комітету військових депутатів.

Цими днями відбулася нарада виконавчого комітету всеукраїнської ради військових депутатів. На нараді ухвалені такі постанови:

1. *„Послати в Петроград двох делегатів для контакту праці і становища Всеукраїнської Ради військових депутатів з Всеросійською Радою солдатських депутатів і надати делегатам накази від комісії.“*

2. *„Послати до коменданта г. Києва вимогу, щоб він негайно залишив Педагогічний Музей для потреб Центральної Ради, а копію цієї постанови послати для висвітлення Генералу Кондратовичу.“*

3. *„Виставити українські прапори на станціях Київ І. пасажирський та Київ товарний та на залізничних станціях по Україні починаючи з тих які перші одстоять од Росії. Для цього доручити комісії Вартівництва звернутися в Центральне Бюро або комітет Українського Залізничного Гуртка з побажанням, аби він про се подбав.“*

4. *„Обміркувавши справу з дворцем Виконавчий комітет Всеукраїнської Ради Військових Депутатів вважає, що дворець є національна власність і мусить обслуговувати інтереси всіх націй на Україні.“*

З огляду на те, що дворець по своєму плану і внутрішній констукції має цінність, яка повинна оберігатись як зразок штуки, Комітет ради вважає, що він найбільше придатний для потреб всеукраїнського національного музею.

З огляду на те, що Всеукраїнській Раді Військових Депутатів і всім її комісіям, а також иншим українським установам і організаціям і неукраїнським установам і організаціям і потрібне для продуктивної праці помешкання, Комітет Ради постановив:

1. *Призначити для їх потреб увесь дворець.*

2. *Оддати, неукраїнським організаціям у тимчасове користування половину кімнат, що є в дворці.*

3. *Доручити комісії з 3-х членів т. т. Масюка, Дембського і Чалого довести до відома коменданта дворця і всіх організацій, які мешкають там, про постанову комітету.“*

Де кілька слів про український військовий рух.

Після революції, на кількох вічах українців військових київського гарнізону був обраний Організаційний Комітет. Цей комітет за згодою Центральної Ради скликав на початку травня перший український військовий з'їзд.

Перший військовий Український з'їзд відбувся 5, 6, 7, і 8 травня (мая). Делегатів прибуло біля 900 душ від 1.580.702 українців воєнків переважно з тилкових частин. Тому то було вирішено на з'їзді скликати другий з'їзд, де більшість була б представлена з фронту.

З'їзд розглядав чимало різних питань і виніс постанови по таких із них:

1. Про автономію України.
2. Про краєвий Правительственный Орган та про комісара для України.
3. Про відношення до Української Центральної Ради.

4. Про відношення до війни.
5. Про Українське народне військо і Український Військ. Генерал. Комітет.

6. Про Українські клейводи та про Перший Український козацький імени Богдана Хмельницького полк.

7. Про українську народню міліцію.
8. Про підтримання дисципліни, та боротьбу з дезертирством.

9. Про земельну справу.
10. Про харчову (продовольчу) справу.
11. Про освіту на Україні та про українізацію військової освіти.

12. Про державні кошти для Української Центральної Ради.

13. Про адміністрацію на Україні.
14. Про державні кошти для Українського Військового Генерального Комітету.

15. Про другий Військовий Український з'їзд. На цьому з'їзді був обраний Військовий Український Генеральний Комітет з 18-ти осіб, якому з'їзд доручив далі провадити організацію Українського війська, подбати про проведення у житті постанов з'їзду і скликати другий з'їзд. Другий з'їзд відбувся 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11-го червня с. р.

На з'їзді прибуло 2.414 делегатів представників від 1.732.444 організованих українців, 65% з них припадає на фронті і 35% на тиллові частини.

Організації та кількість їх, що послали своїх делегатів по округам та фронтам поділяються так:

1. Петроградська округа 72 організації 2. Московська окр. 128 орг. 3. Мінська окр. 37 орг. 4. Казанська окр. 63 орг. 5. Двинська окр. 9 орг. 6. Омська окр. 1 орг. 7. Донська область 1 орг. 8. Иркутська окр. 1 орг. 9. Терська обл. 1 орг. 10. Туркест. обл. 1 орг. 11. Фінляндська окр. 1 орг. 12. Київська окр. 291 орг. 13. Одеська окр. 55 орг. 14. Північний фронт 244 орг. 15. Північно-західний фр. 93 орг. 16. Західний фронт 209 орг. 17. Південно-західний фр. 685 орг. 18. Руминський фр. 62 орг. 19. Інші окр. 54 орг.

Разом 1337 організацій.

Весь час з'їзд працював надзвичайно діловито і серйозно і виніс такі постанови про.

1. Про заборону з'їзду.
2. Про працю Військового Генер. Комітету.
3. Про владу Генерального Комітету.
4. Про відношення до Тимчасового Російського Уряду.
5. Про відношення до неукраїнської демократії.
6. Про заведення автономії на Україні.

7. Про Українізацію Війська.
8. Про новобранців українців.
9. Про земельну справу.
10. Про освіту для українців.
11. Про статут Українськ. Військ. Генер. Ком.

12. Про вибори постійного Укр. Війс. Генер. Ком.

13. Про вибори Всеукраїнської Ради Військових Депутатів.

З'їзд ствердив вироблений Генерал. Військовим Комітетом наказ про обов'язки організованих українців та про план організації зв'язування одної організації з другою. Разом з тим з'їзд ствердив також вироблений Генер. Військовим Комітетом „Зразковий статут Української Військової Громади“.

З'їзд постановив, що число членів Генерального Комітету мусить складатися з 40 душ. Але сам з'їзд обрав у Комітет тільки нових 10 чоловік ствердивши цілком старий склад його. Всього членів таким чином стало 27 чоловік. Решта 13 чоловік по потребі буде поповнюватися шляхом кооптації.

Після з'їзду діяльність Комітета страшенно поширилась. Вже сформувались і працюють з ранку до пізнього вечору такі відділи:

1. Агітаційно-Просвітний і організаційний з редакційно-видавничим підрозділом.
2. Інспекторський.
3. Мобілізаційний і військової комунікації.
4. Канцелярія Комітету.
5. Комендатура комітету.
6. Юристконсультський відділ.

В періоді формування зараз пробувають такі відділи:

1. Строевий.
2. Комісія спеціальних служб.
3. Санітарно-медична частина з ветеринарною секцією.

Робота ведеться під керівництвом членів Президії Комітету та засідань комітету, що відбуваються кожного дня у вечері.

Кожного дня до комітету, приходять сила телеграм, листів, прохань, заяв, привітань та іншого.

Остатніми часами Генеральний Комітет з метою надати більшої плановності українському військовому рухові видає накази, в яких робить вказівки загального змісту що до напрямку діяльності ук. війська.

В цілях більшої інформації Вісник Українського Військового Генерального Комітету поширюється.

А. Касяненко

ХРОНИКА

◆ Лист вояки з Нижнього Новгорода „Шановні товариші“, пише один вояк до нашої редакції, нас тут у Нижньому як хочут, так і думат; як хочут, так і сміються з нас. Ми, українці, подали резолюцію, щоб нас з'єднали в українські роти, але гарнізонний совіт не тільки не схотів міркувати над цим, а навіть не заніс цього питання в програму дня. За таке наше бажання обізвали нас контр-революціонерами. Таке відношення примушує нас подумати за своє життя. Хто ж це нас назвав так.

Та тіж люде, що хотять скрізь бути керівниками та правителями. Нам дуже понятно, що вони тільки для себе гарні...

Далі ми не будемо наводити листа, бо він написаний в тоні недовіри, розпущки та обурення. Нас тільки цікавить одно питання для якої мети становить перешкоди природним і законним бажанням людей гарнізонний совіт. Скільки гарнізонних Рад по всій Росії подібних до Ниже-Городської. Ми можемо з певністю сказати, що таких Гарнізонних Рад багато а своїм відношення до національних питань вони викликають незадоволення, ворожнечу, які з цього будуть результати, балакати не доводиться.

◆ 3 життя українських військових громад Західного фронту. 1 липня в Мінську вийшло перше число „Вістей Українського Комітету Західного фронту“. Число „Вістей“ надруковано на пишущій машині. Зміст числа надзвичайно цікавий бо дав картину розвитку українського руху серед війська західного фронту, розповідається в „Вістях“ про українські громади фронту.

Ось що пишеться в „Вістях“ про роботу громад, їх заснування і організацію:

„Велика революція викликала до життя тисячі організацій української демократії. Серед тих організацій не останню роль відіграла і відіграє „Українська організація Західного фронту“.

Статут громади був вироблений вперше Мінською Українською Громадою. По цьому статуту на нашому фронті заснувались і існують вже не одна сотня українських громад і гуртків при окремих частинах війська, Громади об'єднуються на фронті в великі—дівізіонні і корпусні

організації. Потреба об'єднати працю всіх громад і гуртків фронту і належного до нього тилу, яка всіма пекуче відчувалась, примусила Мінську Українську Громаду, не чекаючи поки збереться Фронтний Комітет, проводити справу об'єднання фронту, та дбати для плановного проведення виділення українців в свої частини і скликання першого фронтного українського з'їзду. Заснований організаційний тимчасовий Фронтний Комітет провадив свою працю і зробив все потрібне, щоб на 10-15 червня скликати фронтний З'їзд: розробив програм З'їзду, підготував доклади, ввійшов в зносини з Штабом фронту то-що. Але якраз в цей час надійшла звістка з Києва про те що на 5—9 червня скликається 2-й Всеукраїнський Військовий З'їзд. Це примусило відкласти скликання фронтного З'їзду, і проводити негайну працю по організації виборів представників від Західного фронту на З'їзд в Київ. Відклавши скликання фронтного з'їзду тимчасовий організаційний Фронтний Комітет, маючи на увазі обговорення негайних фронтних справ, закликав всіх делегатів, які були обрані фронтом на Київський З'їзд,—на фронтну нараду. Ця перша Фронтна Нарада відбулась в Мінську 2-го червня; У нараді взяли участь майже всі делегати Західного фронту. Одним з питань, які обговорювались Фронтною Народою,—було питання про організацію Фронтного Комітету котрий буде обраний тільки на майбутньому Фронтному З'їзді,—Нарада всеж таки визнала можливим поповнити з свого боку склад Тимчасового Комітету новими представниками.

Найближче завдання Комітету, це скликання Фронтного З'їзду. Але при сучасних умовах життя на фронті, це завдання Комітету не може бути негайно виконано.

Тим часом Комітет провадить і буде провадити свою біжучу працю по організації українських демократичних сил на Західному фронті, допомагаючи громадам і гуртам на фронті літературою, порадою об'єднуючи їх працю і допомагаючи плановному проведенню виділення українців в свої частини В проведенню своєї праці Комітет, керується постановами українських військових з'їздів і їх виконавчого органу—Українського Генерального Військового Комітету. Виконуючи волю українського народу, Тимчасовий Український Комітет Західного фронту, керується також постановами Української Центральної Ради.

◆ Наказом Головнокомандуючого військом Петроградської Округи дозволено під час переформування запасних батальйонів, гвардейських піших полків в Гвардейські резервні полки, відділяти українців в окремі роти та батальйони.

◆ Генеральним Комітетом із ставки Верховного Головнокомандуючого одержана наступна телеграма про один із українських корпусів.

„** корпус чесно виконав свою повинність боєм 18 юня, про що щаслив вас сповістити.

Корпус уже одержав частину свіжих українських укомплектувань. Узнавши, що останні партії запізняються із за різних домогає в ** запаснім полку сповіщаю, що дуже бажано б було ваше представництво в своєму полку для того, щоб б уладити взаємовідносини національностей.

У нас се питання проходить гладко, і українізація корпусу йде послідовно і безболізно.

Бажаний ваш вплив, що б се і далі ішло також.“

Жертви українцям-воякам.

9 липня с. р. Літвяківським селянським комітетом Лубенського повіту (на Полтавщині) прислано до Українського Генерального Військового Комітету для вояків українців наступуюча білзна:

Полотн. сорочок домашн. виробу .	76 шт.
Полотн. підштаників „ „ „	123 „
Сорочок фабричного виробу „ „ „	111 „
Підштаників „ „ „	7 „
Старих полотняних сорочок для онуч „ „ „	4 „
Рушників „ „ „	1 „

Всього 323 шт.

Привіз Дем'ян Степанович Галич.

Од редакції.

З № 8 „Вісник Українського Військового Генерального Комітету“ побільшується з 4 до 8 сторінок. В найблизшому часі орган буде виходити двічі на тиждень в розмірі 4—8 сторінок. Вжито всіх заходів, на те, аби „Вісник“ оживить, аби читачі в ньому змогли знайти відгук на події життя. В звязку з поширенням „Вісника“ підвищується і передплата з № 7. На рік 10 карб., на пів року 6 карб., на 3 місяці—4 карб., на 1 місяць—2 карб. Окреме число буде продаватися по 20 к.

Для того, аби „Вісник“ освілював життя військових, йому потрібно мати матеріал, а тому редакція прохає військові громади надсилати кореспонденції, протоколи, дописи і т. и.

Приймається передплата
на щоденну народню газету

Народня Воля

Газета обслуговує інтереси
трудового селянства
та робітництва.

Умови передплати: місячно—2 карб. ал
кожний місяць. Од 1-го липня (юля) до
кінця року—9 карбованців.

Адреса редакції та Контори: Київ,
Хрещатик № 27, кв. 8.

Друкарня Української Центральної Ради.